

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Fra sag til sag vurderes der efter kontorcirkulæret, siger hr. Søren Krarup. Det er vi udmærket godt klar over. Det lever vi med i den virkelighed, der er med det flertal, der er i Folketinget i dag. Vi håber så, at den vurdering, der skal være fra sag til sag, vil være med radikal medvirken, hvis ministeren, regeringen og Socialdemokraterne er imødekommende over for de ønsker, som vi har i forhold til indfødsret.

Så skal jeg lige medgive, at jeg glemte at sige det om Grundtvig til hr. Søren Krarup. Før jeg blev valgt til Folketinget, var jeg ikke klar over Grundtvigs ord, men så vidt jeg erindrer, har jeg hørt det indtil flere gange på møderne i Indfødsretsudvalget – citeret af hr. Søren Krarup.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Kamal Qureshi.

Kamal Qureshi (SF):

Vi vil fra SF's side i tråd med den radikale ordfører også stemme for forslaget og vil også gerne benytte lejligheden til at byde de nye medstatsborgere velkommen.

Vi oplever den meget paradoksale, mærkelige situation i det danske Folketing, at kravene og barriererne for at opnå indfødsret, for at opnå de demokratiske rettigheder i det danske samfund igen og igen og igen bliver sat op. De sidste mere end 10 år er det blevet gjort sværere og sværere for folk at tilegne sig indfødsret i Danmark, tilegne sig demokratiske rettigheder og få lov til at deltage i det demokratiske fællesskab.

Kl. 16.20

De nye danskere har gjort de personer, der har ønsket at sætte de barrierer op, til skamme ved faktisk hver gang at opfylde de krav, de stiller til dem, ved hver gang at kunne bestå danskprøver, opfylde kravet om en ren straffeattest, opfylde kravet om ikke at skylde folk penge osv., så de hvert år optræder i stort tal i de indfødsretsforslag, der bliver fremsat i Folketinget. Det viser, at de nye danskere ikke alene opfylder de meget svære krav, der bliver stillet til dem, men faktisk også inderligt har et ønske om at deltage i det demokratiske fællesskab. Det synes jeg er al ære værd af de nye danskere.

Jeg vil i hvert fald meget gerne herfra sige, at vi heller ikke er tilfredse med måden, hvorpå indfødsretstildelingen foregår på, for det er jo reelt dem, der sætter den mindste fællesnævner,

som bestemmer, hvem der skal have statsborgerskab.

Vi har ikke mulighed for her i Folketinget, i hvert fald ikke på den måde tingene foregår på i dag, at forholde os til de mange mennesker, vi faktisk gerne vil tildele statsborgerskab, de mennesker, som vi mener opfylder kravene. Men de mennesker falder bort, fordi kontorcirkulæret sætter nogle barrierer op for, at deres ansøgning overhovedet kan komme til behandling i Folketingssalen i et lovforslag fremsat af ministeren. Men det er nu de vilkår, der er med det bestående flertal, der er i Folketinget, og det må vi så leve med.

Vi vil i hvert fald gerne her fra Folketingssalens talerstol byde de nye borgere velkommen og tilslutte os det fremsatte lovforslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til den næste ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Fra Enhedslistens side har vi aldrig haft nogen problemer med at støtte et lovforslag, som giver indfødsret til nye danskere på de betingelser, der nu engang er gældende. Derfor kan vi selvfølgelig også støtte dette forslag, og det på trods af, at det er et forslag, hvor en række personer, som vi mener burde være med på denne liste, ikke har fået tildelt dansk statsborgerskab.

Jeg vil godt kommentere nogle af de sager på baggrund af en artikel i Information den 6. april. Her fremgår det, at et antal personer har fået afslag på deres ansøgning om dansk indfødsret:

»PET« – Politiets Efterretningstjeneste – »kan uden offentlig indsigt og uden konkret begrundelse forhindre, at ansøgere får tilkendt dansk statsborgerskab.«

Det rejser efter min mening nogle spørgsmål om den måde, vi behandler ansøgninger om dansk statsborgerskab på, for der er nogle mennesker, som får et afslag på en ansøgning uden at få at vide, hvorfor de får afslag.

Det rejser spørgsmålet: Hvordan skal disse mennesker kunne forklare sig? Hvordan skal de kunne opnå basis for, at en afgørelse kan ændres? Hvordan skal de ændre deres egen situation, deres egen gøre og laden til en måde, så de kan opnå en borgerrettighed i det her land, nemlig den borgerrettighed, der hedder et dansk statsborgerskab, som betyder, at de f.eks. kan opnå stemmeret til Folketinget?